A Die verwerping van die boodskapper

- By die poorte van die beloofde land is verkenners gestuur om dit te verken. Volgens hulle verslag was die land so goed soos God gesê het (Numeri 13:27). Maar daar is ook ’n ontmoedigende boodskap bygevoeg (Numeri 13:28, 31). Toe het God deur Kaleb gespreek om hulle aan te moedig om dit in besit te neem (Numeri 13:30).
- Ná ’n nag van oordenking het die volk ’n besluit geneem: hulle sou die boodskappers van God wat hulle gelei het, verwerp (Num. 14:1-4). Toe Josua en Kaleb hulle weer met woorde van aanmoediging toegespreek het, het hulle besluit om hulle te stenig (Num. 14:6-10).
- Daarna is baie ander boodskappers ook verwerp (2Ch. 25:15-16; Amos 7:10-13).
- Wat was die rede vir die verwerping? Die boodskap wat die boodskappers van God gebring het, het nie by hul verwagtinge gepas nie, en hulle wou ook nie hul sondige leefstyl prysgee nie.

B Die verwerping van die boodskap

- **Minagting**
  - In die tyd van koning Jojakim het die volk ernstige sondes gepleeg. God het Jeremia beveel om die profetiese boodskap op ’n boekrol neer te skryf, sodat die koning en sy raadgewers gewaarsku kon word en hulle van hulle bose weë sou bekeer (Jer. 36:1-3).
  - Maar Jojakim het die boodskap geminag en dit vernietig deur dit in die vuur te gooi, hoewel ’n paar vorste daarop aangedring het om dit nie te doen nie (Jer. 36:21-25).
  - In reaksie hierop is ’n strawwe profesie teen Jojakim uitgespreek, en die vernietigde boodskap is herskryf en uitgebrei (Jer. 36:27-31).
  - Ons dink dalk dat ons kan doen wat ons wil en rustig kan lewe as ons nie die Bybel lees nie. Maar as ons God se waarskuwings ignoreer, sal ons die gevolge van ons sonde en goddeloosheid oes..
- **Hardnekkigheid**
  - Die laaste koning van Juda, Sedekia, het trou aan Babilon gesweer, maar sy verbond verbreek. Hy het herhaaldelik geweier om die waarskuwingsboodskappe te aanvaar wat God deur Jeremia aan hom gegee het (2 Kronieke 36:12).
  - Toe Jerusalem deur die Babiloniese leër omsingel was, het Sedekia Jeremia laat roep om vir hom ’n boodskap van God te gee (Jer. 38:14).
  - Die boodskap was duidelik: gee jou aan Babilon oor en jy sal jou eie lewe en Jerusalem red (Jer. 38:17-23). Maar Sedekia het die boodskap verwerp. Sy hardnekkigheid het tot die uiteindelike vernietiging van Jerusalem gelei (2 Chron. 36:13).
  - Elf jaar lank het God boodskappe van hoop aan hom oorgeda as mits hy hom sou bekeer en sy gedrag sou verander. Soms het hy selfs positief gereageer, maar hy het nie blywende hervormings deurgevoer nie (Jer. 34:8-11).
- **Skynheiligheid**
  - Waarom het Jesus die Fariseërs skynheilig genoem?
    (1) Omdat hulle een ding gepreek het en ‘n ander gedoen het (Matt. 23:3)
    (2) Omdat hulle swaar laste op ander gelê het, maar dit self nie wou dra nie (Matt. 23:4)
    (3) Omdat alles wat hulle gedoen het, skyn was, net om deur ander gesien te word (Matt. 23:5)
    (4) Omdat hulle graag eer ontvang het, maar ander nie geëer het nie (Matt. 23:6-7, 11-12)
    (5) Omdat hulle die profete geprys het, maar nie hulle boodskappe wou gehoorsaam nie (Matt. 23:29-31)
    (6) Omdat hulle beweer het dat hulle God dien, maar diegene wou doodmaak wat namens Hom met hulle gepraat het (Matt. 23:34)
  - Jesus se woorde teen die skynheilige Fariseërs is opgeskryf sodat ons nie hulle voorbeeld sal volg nie, en enige houding of gedagte sal laat vaar wat daartoe lei dat ons die boodskap verwerp wat God aan ons gee.

C Praktiese toepassing

- “Diegene wat nie die verlede kan onthou nie, is gedoem om dit te herhaal.” (George Santayana).
- Die verslag van die mens se ondervindinge met God – goed of sleg – moet nie oor die hoof gesien of buite rekening gelaat word nie.
- Die verlede is dikwels ’n voorspel vir die toekoms. Die verlede bepaal die konteks vir wat huidiglik besig is om te gebeur en wat in die toekoms sal gebeur.

- ❖ Ons is nie verdoem om die foute van vorige geslagte te herhaal nie, as ons maar net op die waarskuwings van die Skrif en die profetiese boodskappe wat deur Hom gestuur is deur sy profete, ag sal slaan. (1 Kor. 10:11).

BYLAE:

DIE VISIOENE VAN ELLEN G. WHITE

Die visioene wat Ellen G. White in die openbaar ontvang het, het met buitengewone verskynsels gepaardgegaan: sy het nie asemgehaal nie; haar oë het oop gebly; sy het rondbeweeg, heeltemal onbewus van wat om haar gebeur het; ...

Hoewel sommige haar van selfhipnose (mesmerisme) beskuldig het, het sy nie beheer gehad oor wanneer sy in ’n visioen ingegaan of daaruit gekom het nie.

Wanneer Ellen in ’n visioen ingegaan het, het James White die aanwesiges genooi om haar te ondersoek, om enige twyfel by haar teenstanders oor die bonatuurlike oorsprong van haar visioene uit die weg te ruim en diegene wat in haar geglo het, te versterk.

Diegene wat haar van mesmerisme beskuldig het, was verstom om te sien dat sy inderdaad nie asemhaal nie, en het verskrik weggevlug van die plek waar die visioen plaasgevind het.